

Księga Psalmów

Psalm 137

1. Nad rzekami Babelu, tam siedzieliśmy płacząc i wspominając Cyon. 2. W nim na wierzbach zawieszaliśmy nasze lutnie. 3. Tam zaborcy domagali się od nas słów pieśni, a nasi gnębiciele radości. Zaśpiewajcie nam jakąś z pieśni Cyonu. 4. Jakże my mamy śpiewać pieśń WIEKUISTEGO na obcej ziemi? 5. Jeżeli cię zapomnę, Jeruszałaim, niech zdrętwieje moja prawica. 6. Niech mój język przyłgnie do mego podniebienia, jeśli bym nie pamiętał o tobie, jeśli bym nie postawił Jeruszałaim na przedzie mojej radości. 7. WIEKUISTY, pamiętaj synom Edomu dzień Jeruszałaim; tym, co wołali: Burzcie, burzcie aż do jej fundamentów. 8. O, córko Babelu, ty będziesz spustoszona; szczęśliwy, kto ci zrównoważy odpłatę, którą nam zapłaciłaś. 9. Szczęśliwy kto pochwyci i roztrąci o skałę twoje dzieci.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012